

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמ"ר עודד אבנר ז"ל

בן ירדנה ואורי

נולד בירושלים

בתאריך ח' בטבת תשכ"ב, 15/12/1961

התגורר בגבעת המבתר

התגייס בפברואר 1980

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל בעת שירותו

בתאריך כ"ד בשבט תשמ"ב, 16/2/1982

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 21 שורה: 3 קבר: 3

הותיר הורים, אח ואחות

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן ירדנה ואורי, נולד ביום ח' בטבת תשכ"ב (15.12.1961) בירושלים. שנות ילדותו הראשונות של עודד עברו עליו בקריית היובל, ושם גם החל את לימודיו בבית-הספר היסודי על-שם גרשם אגרון. בהיותו בן 9 עברה המשפחה לגור בשכונה אחרת של ירושלים - גבעת המבתר. עודד היה אחד הילדים הראשונים שגדלו בשכונה זאת, וכילד השתתף בכל המעשים, הלבטים והשמחות שליוו את הקמתה של השכונה. עודד סיים את הלימודים היסודיים בבית-הספר "יד המורה", והמשיך ללמוד בבית-ספר תיכון על-שם רנה קאסן. את עתידו ראה בחקלאות עתירת-ידע, ולכן הוא תכנן ללמוד בפקולטה לחקלאות לאחר שיסיים את שירותו בצה"ל. שורשי אהבתו לחקלאות נעוצים בבית סבו שבכפר ורבורג, שבו אהב לבלות את חופשותיו. במושב השתלב בעבודות המשק ונהנה מנהיגה בטרקטור ומרכיבה על סוס.

עודד היה תלמיד טוב, ומצא פנאי לפעילות נמרצת בתנועת "מחנות העולים" תחילה כחניך ואחרי כן כמדריך מסור ואהוב על חניכיו.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מרים אייגס, שהייתה מחנכת של עווד בכיתה י"א, כותבת: "עווד היה בחור בוגר, רציני, אחראי, ישר עם עצמו ועם זולתו. הוא למד מתוך משמעת פנימית והכרה..." לאחר שסיים את כיתה י"א החליט לגשת לבחינות בגרות בכוחות עצמו. "כאשר סיפר לי על כך", מספרת מורתו, "נדהמתי בתחילה וניסיתי להפעיל עליו את כל כוח השפעתי... אך במהרה הבינותי כי לפני עומד אדם בוגר שהחלטתו נחושה, היודע בדיוק מה רצונו ועושה צעד זה בהכרה שלמה ובביטחון, מתוך רצון עז להוכיח לעצמו שיש בכוחו להתמודד לבד עם הלימודים".

לעווד הייתה שאיפה נוספת. הוא רצה מאוד להקדים את גיוסו לצבא במחצית שנה ולשפר על-ידי כך את הסיכוי להשתבץ באחת היחידות המובחרות של צה"ל. לאחר עבודה מאומצת של ארבעה חודשים השלים עווד את הכנותיו לבחינות הבגרות (חיצוניות) ועמד בכולן בהצלחה.

ביום 6.2.1980 גויס עווד לצבא והוצב ביחידה נבחרת של חטיבת הצנחנים. הוא השיג את מבוקשו. בשנה הראשונה לשירותו סבל עווד משברי הליכה בשתי רגליו ונצטווה לנוח, אבל לא היה בליבו ספק שהוא חייב לחזור בהקדם להמשך האימונים ביחידה. לאחר שהתגבר וחזר לפעילות מלאה חלה בצהבת קשה, שניתקה אותו מצוות היחידה במשך חודשיים. נראה היה שלא יוכל להמשיך את שירותו עם היחידה, אבל עווד לא ויתר. נחישות החלטה ומאמץ גופני ונפשי אדיר אפשרו לו לגבור על הפיגור, ולהבטיח מחדש את מקומו בצוות.

בתקופה זאת החלו אנשי היחידה ללמוד להכיר את טיבו של עווד: "הוא ידע להקשיב, והרי זו תכונה נהדרת שמעטים מאיתנו ניחנו בה. הוא ידע גם להביע את דעתו בקיצור ולעניין ובזמן הנכון. השקט הנפשי והאיפוק, יחד עם התמדה ונחישות החלטה היו מקווי האופי הבולטים שלו".

במשך כל תקופת האימונים הקשים שמר עווד על קשר הדוק עם הבית. את חוויותיו חילק עם ההורים בשיחות או במכתבים שכתב משטחי האימונים. תמיד שמח לבוא הביתה ולבלות בחיק המשפחה.

ביום כ"ד בשבט תשמ"ב (16.2.1982), בשעת ערב מוקדמת, נפצע עווד פצעים אנושים בשעת האימונים. במשך ארבע שעות תמימות נאבקו הוא וחבריו מוכי ההלם על חייו. קרוב לחצות מת עווד מפצעיו והובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. הוא השאיר אחריו הורים, אח ואחות.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ליד ביתו בגבעת המבתר הוקם "מצפה עודד" - אתר התייחדות
והתכנסות המשמש גם כמצפה נוף טבעי. משפחתו וחבריו ליחידה הוציאו
לאור חוברת לזכרו.

